

Η 6η Μαζική Εξαφάνιση Ειδών συμβαίνει τώρα με υπαίτιο τον άνθρωπο

Η Γη περνάει το έκτο κύμα

μαζικής εξαφάνισης ειδών, αυτή τη φορά με κύριο υπαίτιο τον άνθρωπο, υποστηρίζει μια νέα αμερικανική μελέτη.

Η τελευταία φορά που κάτι τέτοιο συνέβη στον πλανήτη ήταν με την εξαφάνιση των δεινοσαύρων πριν από 65 εκατομμύρια χρόνια όταν, σύμφωνα με την κρατούσα θεωρία, ένας μεγάλος αστεροειδής συνετρίβη σε περιοχή του σημερινού Μεξικού πυροδοτώντας μια πυρηνική έκρηξη μεγατόνων.

Όπως αναφέρει ο Πολ Έρλικ, καθηγητής Βιολογίας στο Πανεπιστήμιο Στάνφορντ, τα ευρήματα των ερευνών τους «δείχνουν χωρίς σημαντικό περιθώριο αμφιβολίας ότι περνάμε σήμερα στο έκτο συμβάν μαζικής εξαφάνισης», αυτή τη φορά με υπαίτιο τον άνθρωπο αφού χωρίς την ανθρώπινη παρέμβαση ο ρυθμός απώλειας ειδών θα ήταν 100 φορές χαμηλότερος.

Επειδή η συγκέντρωση αναλυτικών στοιχείων για τα διάφορα είδη που έχουν εμφανιστεί και εξαφανιστεί από τον πλανήτη μας στα 4,6 δισεκατομμύρια χρόνια της ιστορίας του είναι ουσιαστικά αδύνατη, οι ερευνητές έκαναν μια εκτίμηση του μέσου ρυθμού εξαφάνισης των σπονδυλωτών ζώων.

Συμπέραναν, λοιπόν, ότι τα ζώα με σπονδυλική στήλη εξαφανίζονται δύο φορές ταχύτερα από αυτό που υποστηρίζουν παλαιότερες μελέτες, όπως αυτή που δημοσιεύτηκε το 2011 στο περιοδικό Nature και που έδειχνε ότι, σε κανονικές

συνθήκες, συμβαίνουν σχεδόν δύο εξαφανίσεις ειδών ανά 10.000 είδη σπονδυλωτών κάθε αιώνα.

Για να υπολογίσουν τον τρέχοντα ρυθμό εξαφάνισης, οι ερευνητές αξιοποίησαν δεδομένα της Διεθνούς Ένωσης για τη Διατήρηση της Φύσης (IUCN), τον οργανισμό που εκδίδει την επίσημη Κόκκινη Λίστα των απειλούμενων ειδών.

Τα στοιχεία δείχνουν ότι, από το 1900 έως σήμερα έχουν εξαφανιστεί σχεδόν 500 σπονδυλόζωα, συγκριτικά με τα εννέα που θα περίμενε κανείς με βάση τον μέσο όρο.

Ουσιαστικά, ο ρυθμός εξαφάνισης είναι συγκρίσιμος με αυτόν που καταγράφηκε στα πέντε προηγούμενα κύματα μαζικής εξαφάνισης.

«Σε όλο τον κόσμο υπάρχουν παραδείγματα ζώων που είναι ουσιαστικά ζωντανοί νεκροί» σχολιάζει ο Δρ Έρλικ.

«Θέλουμε να τονίσουμε ότι οι υπολογισμοί μας πιθανότατα υποτιμούν τη σοβαρότητα της κρίσης, αφού στόχος μας ήταν να θέσουμε ένα ρεαλιστικό κατώτατο όριο για τις επιπτώσεις του ανθρώπου στη βιοποικιλότητα» τονίζει η ομάδα του.

—Τι υποστηρίζουν παλαιότερες έρευνες

Στο ίδιο συμπέρασμα, περί “Έκτης Μαζικής Εξαφάνισης” των ειδών κατέληγε και έρευνα του 2014 που έδειχνε ότι από το 1500 και μετά έχουν εξαφανιστεί 320 είδη σπονδυλωτών ζώων ενώ τα επιζώντα είδη έχουν υποστεί μείωση 25 με 28 τοις εκατό στον πληθυσμό τους στο ίδιο χρονικό διάστημα. Το ίδιο υποστήριζε και για ασπόνδυλους οργανισμούς όπως καρκινοειδή, σκουλήκια και πεταλούδες.

Οι προηγούμενες πέντε μαζικές εξοντώσεις αφάνισαν περισσότερο από το 75 τοις εκατό της ζωής στον πλανήτη η καθεμιά.

Σύμφωνα με έκθεση του Διακυβερνητικού Συμβουλίου των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), μία αύξηση 3,5 βαθμών Κελσίου ως το 2100 θα μπορούσε να αφανίσει 40 με 70 τοις εκατό όλων των ειδών που έχουν καταγραφεί μέχρι σήμερα.

Επιπλέον, πρόσφατη έρευνα του Πανεπιστημίου Ντιουκ αναφέρει πως πριν την εμφάνιση του ανθρώπου εξαφανιζόταν ένα είδος κάθε δέκα εκατομμύρια χρόνια, ενώ η συχνότητα από τότε έχει αυξηθεί κατά τέσσερις ή και πέντε τάξεις μεγέθους.

Ωστόσο, όπως αναφέρει η έρευνα, λόγω της ανθρώπινης παρέμβασης ο ρυθμός εξαφάνισης των ειδών έχει ξεπεράσει αυτόν της εμφάνισης νέων με αποτέλεσμα η βιοποικιλότητα να μειώνεται 1000 φορές ταχύτερα σε αντίθεση με αυτό που συνέβαινε πριν ο άνθρωπος αποφασίσει να αυτοανακηρυχθεί σε “κύριο και κτήτορα” της φύσης.

Η νέα μελέτη θεωρείται ως πιο συντηρητική και αναγνωρίζει ότι υπάρχουν περιθώρια να ανακοπεί η καταστροφική πορεία, αρκεί να υπάρξουν «ταχείες και ενισχυμένες προσπάθειες για την προστασία των ήδη απειλούμενων ειδών και την ελάφρυνση των πιέσεων στους πληθυσμούς τους, και ιδιαίτερα την απώλεια βιοτόπων, την υπερεκμετάλλευση με στόχο το οικονομικό όφελος και την κλιματική αλλαγή».

Πηγή: econews.gr